

Reis Naar Het Einde Van De Nacht

Frank Boeijen

Het is elf uur
Ik kleed me om
De spiegel kijkt mij aan
Ik vraag me af
Waarheen zal dit gaan
De stad bruist
De stad ruikt naar langzaam opgaan
Of je te laten gaan
Ik ben bekend met deze straat
Iedere stap op dit trottoir

Reis naar het einde van de nacht
Vraag niet waar dit naar toe gaat

Het is twee uur
Aan de bar
De vrouw praat de vrouw lacht
Is er iemand hier
Voor zijn plezier
Of op jacht in de stad
Op reis in de nacht
Ik wou dat ik jouw ogen bezat
Ik zou de wereld anders zien
Ik zou dronken zijn misschien

Reis naar het einde van de nacht
Vraag niet waar dit naar toe gaat
Reis naar het einde van de nacht
Zullen we dan samen

Geef me je hand
Geef me je mond
Laat me voelen
Alsof dit altijd al bestond
Voel je niet geremd
Laat je gaan
Om vijf uur fluiten de vogels
Dat het licht wordt zonder slaap
Dat alles overgaat
In een

Reis naar het einde van de nacht
Vraag niet waar dit naar toe gaat
Reis naar het einde van de nacht

Zullen we dan samen ten onder gaan